
100241 Fonètica i fonologia 2012-2013

Segona prova escrita - Temes 4, 5 i 6

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

Cada pregunta encertada suma un punt; cada resposta incorrecta resta 0.5 punts; les preguntes no contestades ni sumen ni resten punts.

1. Les transcripcions fonètiques [ma'ma] (*mamá*) i ['fɔ:t] (*fought*) mostren que l'ortografia del castellà és menys opaca que la de l'anglès.
2. Les caselles marcades en gris al quadre de consonants pulmonars de l'Alfabet Fonètic Internacional corresponen a articulacions possibles però que encara no han estat descrites per a cap llengua.
3. Un dels problemes que presenta la transcripció fonètica d'una llengua desconeguda pel transcriptor és la identificació de contrastos fonològics que són propis de la llengua que es transcriu però no de la llengua del transcriptor.

Observeu les representacions de les ones sonores de les figures 1, 2, 3 i 4 i contesteu les preguntes 4, 5, 22 i 23.

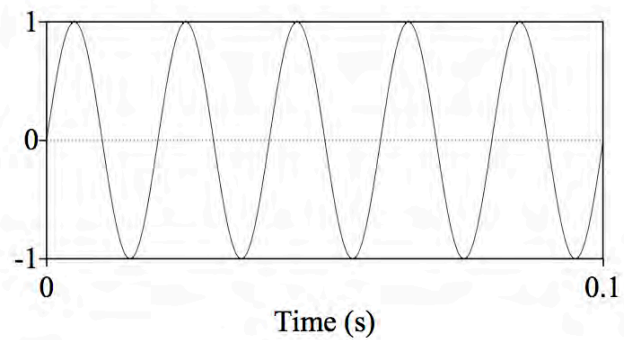

Figura 1: Ona sonora

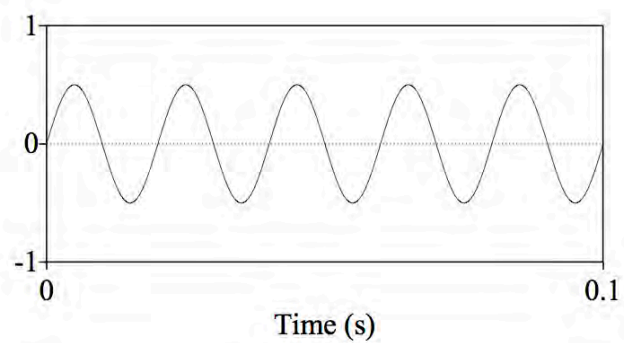

Figura 2: Ona sonora

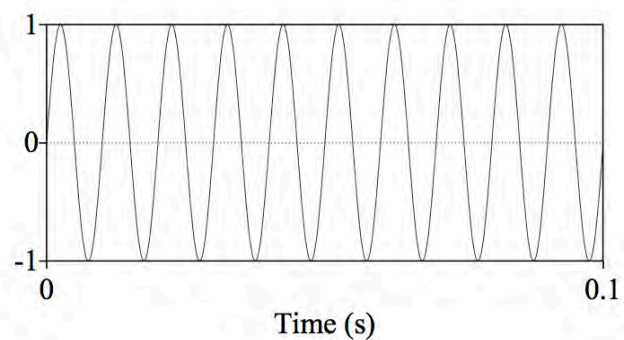

Figura 3: Ona sonora

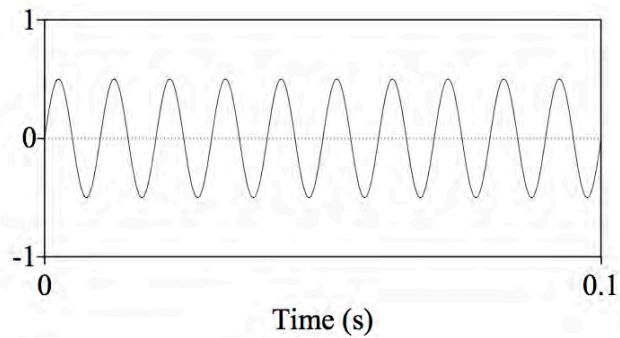

Figura 4: Ona sonora

4. Les ones sonores corresponents a les figures 1 i 2 tenen la mateixa freqüència, però diferent amplitud.
5. Les ones sonores corresponents a les figures 3 i 1 tenen la mateixa freqüència i la mateixa amplitud.
6. L'espectre de la figura 5 representa una vocal anterior.

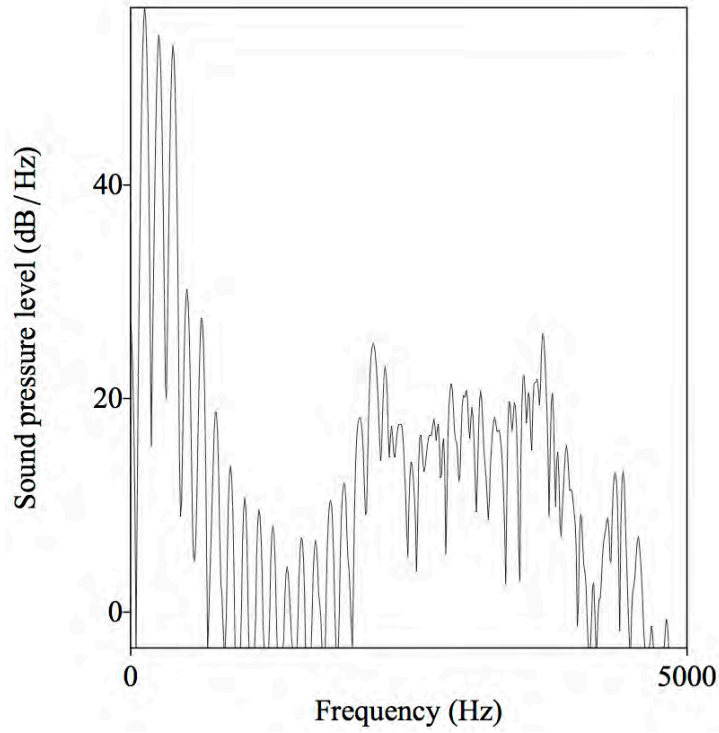

Figura 5: Espectre FFT

7. L'espectre de la figura 6 representa una vocal posterior.

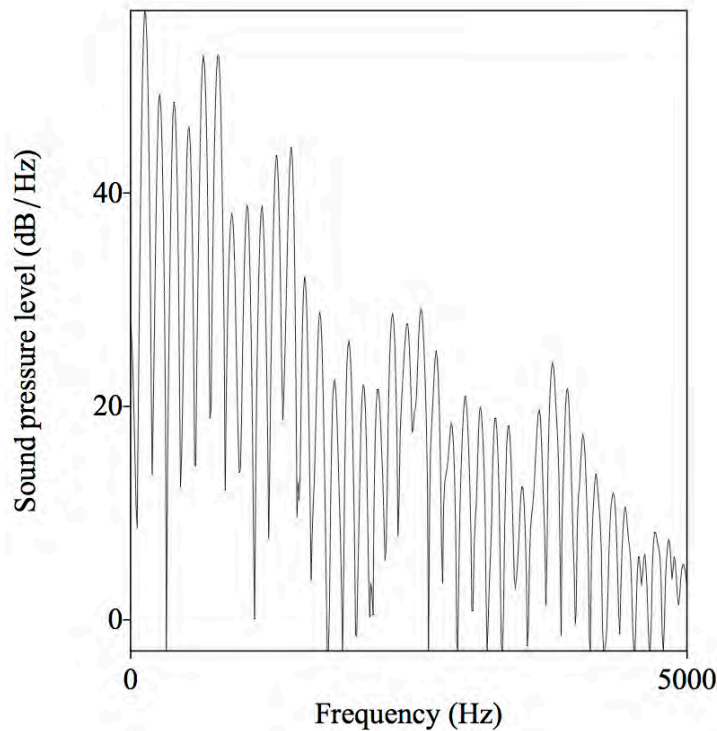

Figura 6: Espectre FFT

8. L'espectre de la figura 5 representa una vocal amb un F2 de freqüència més elevada que la de l'espectre de la figura 6.
9. L'espectre LPC de la figura 7 pot correspondre a la mateixa vocal que l'espectre FFT de la figura 5.

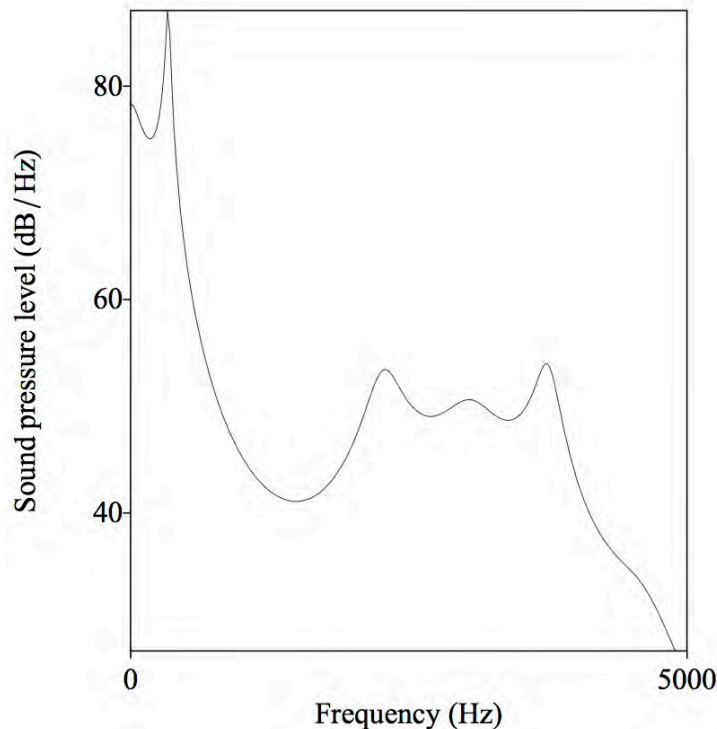

Figura 7: Espectre LPC

10. En els espectres de les figures 5 i 7 es pot mesurar la durada la vocal que s'hi representa.

Obriu el document corresponent a l'enunciat "tramuntana" mitjançant el programa Praat i contesteu les preguntes 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20. Comproveu, abans, que les configuracions per a l'anàlisi espectrogràfica, per a l'anàlisi de la corba melòdica i per a l'anàlisi de la corba d'intensitat són les que venen determinades con a estàndards en el programa.

11. La primera vocal de la paraula "tramuntana" té el seu F1 al voltant dels 500 Hz i el seu F2 al voltant dels 1550 Hz si la mesura dels formants es realitza en el centre de la vocal.
12. La consonant [s] de la paraula "sol" es sonoritza perquè va precedida i seguida de segments sonors.
13. En la seqüència [ə'βɛ] ("va haver") el F2 segueix una trajectòria ascendent.

14. Entre les paraules “de” i “confessar” es troba una pausa de 57 - 59 ms.
15. L’explosió de la primera [t] de la paraula “tramuntana” és més breu que la de la segona [t] de la mateixa paraula.
16. La consonant [k] de la paraula “confessar” presenta una fase d’oclusió d’una durada de 58 - 60 ms i una fase d’explosió d’una durada de 8 - 10 ms.
17. El valor màxim de f_0 de l’enunciat es troba a la vocal [ə] de la darrera síl·laba de la paraula “tramuntana”.
18. Els valors mínims d’intensitat que es troben en l’enunciat -excepte en posició prepausal- coincideixen amb consonants sordes.
19. Els segments [s] i [f] (“més fort”) presenten la mateixa intensitat.
20. La velocitat de parla de l’enunciat és de 59 segments per segon.
21. La percepció és un mecanisme cognitiu que ens permet processar diferències lingüísticament significatives entre els sons de la parla, mentre que l’audició és un procés fisiològic que transforma senyals que es donen en un mitjà aeri en impulsos elèctrics.
22. El so representat a la figura 4 es percebria com a més agut i més intens que el representat a la figura 2.
23. Els sons representats a les figures 3 i 4 es percebrien com a dos sons amb el mateix to (o alçada tonal).
24. La coarticulació és el mecanisme articulatori responsable del que en percepció de la parla es coneix com “el problema de la linealització”.
25. El fet que els sons de la parla es percebin de manera categòrica implica que existeix un mecanisme pel qual es classifiquen com a membres d’una mateixa categoria segments que són acústicament diferents.
26. El model conegut com a NLM explica el desenvolupament fonètic dels infants a partir de les diferències fonètiques que es poden produir a mesura que es desenvolupen els òrgans implicats en l’articulació.
27. El fet que els parlants de castellà com a L1 presentin dificultats per a discriminar perceptivament el contrast entre /s/ i /z/ obeeix a l’absència, en castellà, de consonants fricatives alveolars produïdes amb vibració de les cordes vocals.

28. La noció de “gest articulatori” està associada a la teoria motriu de la percepció de la parla.
29. L’afirmació recollida a (1) és compatible amb els plantejaments dels anomenats “models passius” de la percepció de la parla.
 - (1) “[...] the listener uses the inconstant sound as a basis for finding its way back to the articulatory gestures that produced it and thence, as it were, to the speaker’s intent.”
30. El model H&H proposat per Björn Lindblom considera que existeix una relació entre les característiques del senyal i la informació aportada pel context.